

זרה הירה משהו נורא

ביום השני הביא לה זר ורדים. ביום השלישי מילא את כל החרד שלה בוורדים. "נגעת לליבי", אמרה השחקנית הזוהרת, "בקש ממני מה שאתה רוצה, ואני אענה לך".
"טוב", אמר אישהיטחון, "אני מבקש רבר פשוט. בצאתך מן הארץ, כשאת עולה בכבש המטוס, הסתובבי אליו הגידי, או מיי דארלינג' ותני לי נשיקה באוויר!"
השחקנית תמחה במיקצת, אך הנטיחה וקיימה. כשעלתה בכבש המטוס הסתובבה לעבר אישהיטחון, שהביא עימו את כל חבריו, אמרה מה שביקש והפריחה לו נשיקה באוויר.
אישהיטחון מער את הסיגריה שלו בעקבו בתנועה משוע-ממת והפליט: "יאללה, 'סתלקי כבר, מזדיינת אחת!"
יש לי הרגשה שזהו, בערך, פשר ההרלפה על פגישת השגריר סופר עם עמיתו הסובייטי.

טרור מיני

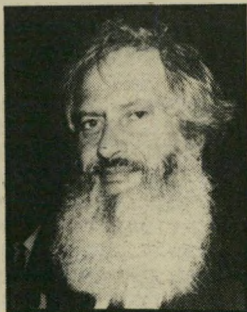
הפורנוגרפיה היא, כידוע, עניין של גיאוגרפיה. כך, על כל פנים, קבע סאקיני במחזה בית-התה של ירת אוגוסט. פורנוגרפיה יכולה להסית, וגם להיות מכשיר בידיהם של אייגוני טרור שטניים.
זאת למדתי מידיעה קטנה שהופיעה לפני חודש בעיתון הארץ.
למען האמת, לא שמתי לב לידיעה זו. איי אפשר לקרוא את הכל. אולם ידירי אלכס מסיס, העוקב בניירורק אחרי עיתוני ישראל, שלח אותו אליי.
הנה הידיעה במלואה:
"מאת סופר הארץ בשטחים.
"מישטרת נפת-ההרצה עצה אתמול ארבעה מתושבי מעלה אדומים, בחשד כי הפעילו שתי תחנות-טלוויזיה פיראטיות באמצעות כבלים. המישטרה וכוחות-הביטחון החרימו אלפי מטרים של כבלים ומאות קלטות של סרטים — ביניהם סרטים פורנוגרפיים, וכן ציוד לשידור.
"גורמי-ביטחון אמרו אתמול כי הם מתייחסים בחומרה לתופעה זו, שכן תחנות מעין אלה בשטחים עלולות להיות מופעלות גם על-ידי תושבים ערביים לשם העברת חומר עויין ומסית."

בואו נקצר

אמנון רובינשטיין (או מישהו בשמו) פונה אליי מעל מירקע הטלוויזיה ומזמין אותי: "בוא נקצר בשירות-הטלפון". וזה מרגיז אותי.
לא הבקשה עצמה היא המרגיזה. להיפך, אני שונא שיחות-טלפון ארוכות. הרבה אנשים התלוננו על כך שאני מקצר מדי, ענייני מדי, ופחות מדי חברותי בטלפון.
מרגיזה אותי המילה "בוא".
הרובינשטיין הקטן בתשדיר-השרות אינו מתכוון להזמין אותי לבוא אליו. הוא מתכוון להגיד משהוא בנוסח "אנא, קצר" או "הבה נקצר".
אם כן, מדוע הוא אומר "בוא"? מדוע מלא הרדיו באנשים האומרים "בוא נאמר", מדוע מלא המירקע באנשים האומרים "בוא נראה"? הרי אין הם מתכוונים באמת לכך שנעלה בהמונינו לירושלים ונבוא אליהם לאולפן?
השימוש הזה בתיבה "בוא" הוא סלנג, שאיני יודע מה מקורו, אני משער שהוא בא מצה"ל, כמו הרבה מילות-סלנג, טובות ורעות. הוא בוודאי ייעלם אחרי ומך-מה. אך בינתיים הוא מופיע בכל פינה ובכל תוכנית, ונדמה לבעליו שהם מרקיעים לפיסגת החברמניות הלשונית.
אז בואו נאמר שזה מיותר לגמרי.

ציונות של אורות

במסיבה דיפלומטית מצרית פגשתי את הציר-פסליהל יעקב אגם, חברת צעירה מקסימה. הוא מסר לי זכוכית עגולה קטנה, בקוטר של 38 מ"מ, וביקש ממני להתבונן בעדה באורות רחוקים. הסתכלתי והשתאיתי. כל האורות הפכו למגיני-דוד. סובבתי את הזכוכית, וכל מגיני-הדוד הסתבנו. הסתכלתי באור קרוב, ושום מגיני-דוד לא הופיע.

אגם

אגם הואיל בטובו לחתום על הזכוכית ולחיתה לי במתנה. עכ" שיו אני יכול בכל עת לגשת לחלון דירתי, להתבונן בעד הזכוכית באורות תל-אביב — והנה כולם הופכים למגיני-דוד. העיר ממש טובלת בזהר ציוני. נדמה לי שאגם מצא את ה-פיתרון לבעיית השטחים הכבד שים. אין צורך לייחד אותם. אין צורך להתנחל בהם. ולגרום לכלי-כך הרבה צרות. כל יהודי פטריד-טי, הדוגל בארץ-ישראל השלי-מה, יצטייד באחת הזכוכיות של אגם. אז יוכל להתבונן בלילה באורות שכם, רמאללה או חברון, וכל אורותיהן יהיו למגיני-דוד. כמובן — בתנאי שלא יתקרב אליהם.

הרייך הנאצי עמד להתמוטט, ורק רבר אחד יכול היה להצילו. ברגע האחרון: פילוג בין הסובייטים ובעלות-הברית המערביות. ראשי גרמניה חשבו עליך כלי הרף. לנגד עיניהם עמדה דוגמה היסטורית. פרידריך הרב, גדול מלכי פרוסיה, עמד להתמוטט במלחמת שבע-השנים (1756-1763), כאשר מתה במפתיע הצא-רית הרוסית, אויבי פרוסיה התפלגו ופרידריך ניצח במלחמה.
אני מאמין כי הצעת איימן היתה רצינית — וכי צמחה על רקע זה. שום נאצי לא יכול היה להשלות את עצמו שבעלות-הברית אכן יספקו לגרמנים ציוד ומוזון. אבל היינריך הימלר, מפקד האס-אס והבוס של איימן, ראה בהצעה זו פתח לתימרון הרבה יותר גדול.

ידוע לנו, כי הימלר ומם או להריח את היטלר ולתפוס את מקומו. הוא האמין בכל ליבו שבעלות-הברית אמנם אינן יכולות לזכות ברית עם היטלר, אך שהוא, הימלר, מקובל עליהן. השד יודע איך עלה רעיון מטורף זה על דעתו, אך אין שמץ של ספק לגבי העובדה שהאמין ופעל בהתאם לכך. הוא ניסה בכמה דרכים לפתוח אפיק אל ראשי המערב, ואני סבור כי הצעת איימן נועדה לפתוח אפיק נוסף להידברות, כאמצעות ההנהגה היהודית. ה-נאצים האמינו, כידוע, כי היהודים הם כל יכולים.
הוא רצה להציע לצרצ'יל ולרוזוולט שבגרמניה תקום הנהגה

נאצית חדשה, אשר תכרות שלוש-נפרד איתם ושתמשך במילי-חמה בברית-המועצות.

מזימה זו היתה ידועה לא רק לשרות-הביזון המערביים, אלא גם לסטאלין. המנהיג הסובייטי היה חשדן פאתולוגי גם בלאו הכי, ושליחות בראנד הגבירה את חשדיו. הברטים מיהרו להודיע לו על השליחות, כדי להפריך חשד כזה. אולם סטאלין לא הסתכן. סגן שר-החוץ הסובייטי, אנריי וישינסקי, תבע מן הברטים והאמריקאים אולימפיטבית שלא לקיים שום מגעים עם הנאצים. הברטים והאמריקאים נכנעו לרדישה זו.

הם היו מודעים גם למלכודת אחרת. היטלר הכריז השכם והערב, באלפי שופרות-תעמולה, שהיהודים גרמו למלחמה, ושצ'רצ'יל, רוזוולט וסטאלין הם סוכנים יהודיים. פעולה גלויה לטובת היהודים היתה עלולה לאשר, ככיסול, טענה נאצית זו. על כל פנים, הדברים לא הוכרעו בדרג נמוך. הם הגיעו עד לדרג העליון. וינסטון צ'רצ'יל שהתיימר תמיד להיות ציוני גדול, הוא שהורה לשר-החוץ אנתוני אידן: "אין להיכנס לשום משא-ומתן (לגבי עצת איימן) מכל סוג שהוא."
הרכבות הוסיפו לדהור לאושוויץ.

חכם, הגון ומפא"ניק

ריטה גילתה לי מה טיבו של גבר חלומותיה. צריכות להיות לו שלוש תכונות: עליו להיות נחמד, אסור לו להיות מופרע, ואל לו להיות נשוי.

אמרת לי שזה מוזכר לי בדיחה, שנפוצה בראשית ימי המדינה. הקדוש-ברוך-הוא אמר לדוד בן-גוריון: עשית גדולות, הקמת את מדינת-היהודים — כתורה על כך אני מוכן להיענות לבקשה אחת שלך. מבלי להסס הביע בן-גוריון את מישאלתו: שכל יהודי יהיה חכם, הגון וחבר מפא"י (כפי שנקראה אז מפלגת-העבודה).

"זה יותר מדי", אמר הקדוש-ברוך-הוא, "אבל אני אגרום לכך שכל יהודי יהיו שתיים משלוש התכונות האלה."
ומאז — יהודי שהוא מפא"ניק וחכם, אינו הגון. אם הוא מפא"ניק והגון, איננו חכם. ואם הוא חכם והגון — אינו מפא"ניק.

כנ"ל לגבי המישאלה של ריטה. היא בחורה נחמדה מאוד, אבל היא הגוימה.
גם פרשת השגריר הישראלי בפאריס, עובדיה סופר, נעל הפה הגדול, הזכירה לי בדיחה. שמעתי אותה מפי גידעון סאמט בהקד-שר אחר.
ברוק שילרס באה לביקור בארץ והשמירה עליה הופקדה בידי איש-ביטחון צעיר, אחד מהחבריה. ביום הראשון הביא לה ורד.

זה היה משהו נורא, אני אומרת לכן. היו שם איוה 15 אלף נשים, כולן אנטישמיות, קומוניסטיות, ערביות וכושיות. ממש איוה, אני אומרת לכן.

הערביות היו מתוככמות. הן באו מוכנות. הן למדו בעליפה את כל השקרים האלה. לא תאמינו מה שהן סיפרו שם. שאנחנו פלשנו ללבנון והפצצנו את ביירות. שאנחנו מחזיקים מישטר של כיבוש

דורון

בגדה המערבית וברצועת עזה. שאנחנו פיטרנו שם את ראשי העיריות וסגרנו אוניברסיטות. שאנחנו אוסרים להפיץ שם כל מיני ספרים ועיתונים. שהפקענו יותר מ-50% מן הארמות של הערבים ומקומים שם התנח-לויות של יהודים. שיש מחתרת יהודית, שהרגה תלמידי-אוניבר-סיטות ושמה פצצות באוטובוס-ים. שרצו לפוצץ מיסגרים. ש-מאיר כהנא אמר ככה, ורפול ככה, ואריק שרון ככה, דברים כמו חיות דרדגליות וג'וקים מסוממים בנקבוק. שיושב אצ-לנו נאצי כפרלמנט. שאנחנו החברים הכי טובים של המישטר הנאצי בדרום-אפריקה. שאנחנו עושים איתם כל מיני עסקים (אני אפילו לא רוצה להגיד איזה). שאנחנו מספקים נשק לכל מיני רוצחים ורודנים באמריקה הדרומית. שהממשלה שלנו מנעה מהנשים בגדה המערבית לבוא לוועידה.

איוה שקרים! אתן ממש לא הייתן מאמינות. ניסונו להפריך את כל השקרים האלה. אבל הן לא נתנו לנו כשרק התחלנו להסביר את האמת, כמה נהדרים החיים ביהודה ושומרון. התחילו לצעוק "אאוט! אאוט!" זה היה מחריר. הכאנו מישלחת מצויינת. בראשה עמדה שרה דורון, שהיתה חברה בממשלת-הליכוד, ושיכלה לספר להן את האמת על הסוכריות שחילקנו בלבנון ועל האוניברסיטה שהקמנו בכיריות. אני כעצמי הייתי פעם ביהודה ושומרון, כסיוור של חציים שאירגן אריק שרון, וראיתי כמו עיני כמה שכולם מאושרים שם. אבל לא נתנו לרבר.
מה להגיד לכן, מאיר כהנא צודק. העולם כולו נגדנו. כולם אנטישמים. בייחוד הנשים. יימח שמן וזיכרון.

הצלע השלישית

שאלה אחת נשכחת לגמרי בדיונים על פרשת קסטנר, שהת-חדשו לאחרונה. גם המחזה בהקאמרי אינו מעלה אותה. היא נוגעת לצלע השלישית של המשולש הנאצי-יהודי-בריטי.

מדוע התנהגו הברטים כפי שהתנהגו? להזכיר את עיקרי הדברים: אדולף איימן הציע לרודולף ישראל קסטנר וליוליא חברי ועדת-ההצלה הציונית בכורפסט, את העיסקה של "סחורה תמורת דם, דם תמורת סחורה". הנאצים התחייבו להפסיק את ההשמדה ולשחרר מיליון יהודים תמורת 10 אלפים משאיות, וכן שני מיליון פיסות-סכונ, 800 טון קפה, ועוד. המשאיות, כך הבטיח, יופעלו רק בחזית הרוסית.

בראנד נשלח לאיסטנבול כדי למסור הצעה מדהימה זו למני-היגים הציוניים. הוא התחייב לחזור בכורפסט, כשתשובתם בידי-עו אז, אמר איימן, יימשכו המישלוחים לאושוויץ. אך הוא קבע שאם יחזור בראנד ויביא תשובה עקרונית חיובית, יופסקו המיש-לוחים לאושוויץ ויפתח משא-ומתן.

קסטנר לא האמין, כמובן, שבעלות-הברית ייענו להצעה זו. אך הוא הפציר בבראנד להביא איזשהו ידיר, חסר-ערך ככל שיהיה, פרי להפסיק בינתיים את המישלוחים. הצבא הסובייטי כבר התקרב לגבולות הונגריה, והשעיה של כמה שבועות יכלה להציל מאות אלפי יהודים. כאותם הימים שלח איימן בכל יום רכבה של יהודים לאושוויץ.

ההמשך ידוע. אנשי הסוכנות היהודית פיתו את בראנד לעבור מתורכיה הניטרלית לטוריה, שהיתה כבושה בידי הברטים. בגבול נעצר בראנד על-ידי הברטים, שהמתינו לו, והועבר לקאהיר. הוא מסר את הצעה למנהיגי הסוכנות, ובראשם משה שרת, ולפקידים הברטיים.

נקאהיר נעצר בראנד והוחזק ומן-מה במאסר בתנאים נוחים. הוא לא חזר בכורפסט, וההשמדה נמשכה.

מדוע נהגו הברטים כך? בראנד עצמו סיפר כי נפגש בקאהיר עם אישיות בריטית (הוא האמין שזה היה הלורד מוין, השר הבריטי בקאהיר, אך לא היה בטוח בכך). הבריטי אמר לו, לרבריו: "מה אתה חושב לך, מיסטר בראנד? מה נעשה במיליון יהודים? היכן נשים אותם?"

גירסה זו התקבלה גם על-ידי הציבור בארץ. האנגלים הכשילו את שליחות-בראנד כמוזד (ובעזרת המנהיגים היהודיים) מפני שלא רצו שהמוני יהודים יגיעו לארץ-ישראל.

כיום אנחנו יודעים שהבעיה היתה הרבה יותר מורכבת ומסר-ככת.

בראנד הגיע לתורכיה כמה ימים לפני הפלישה הימית הגדולה ביותר בתולדות האנושות — נחיתת הברטים והאמריקאים בחוף צרפת. זה היה הימור צבאי כביר, וחייהם של מאות אלפי חיילים היו תלויים מנגד. כדי להקטין את הסכנה ביקשו בעלות-הברית המערביות מסטאלין לפתוח במיתקן מקבילה, שתמנע העברת כוחות גרמניים מערבה. סטאלין מילא הבטחה זו בנאמנות.